

Vejledning med Hensyn til de Indtægts- og Formueforhold samt øvrige Omstændigheder (Indtægtens Art og Varighed, Gæld, Børneantal o. l.), der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i Sygekassen med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten

Denne Bekendtgørelse, om hvis Affattelse Sygekassenævnet (§ 27) gør Indstilling, udarbejdes af Indenrigsministeren efter Forhandling med et Udvalg paa 16 Medlemmer, der vælges af Rigsdagens Ting efter Reglerne for Forholdstalsvalg“.

Om Affattelsen af denne Bestemmelse havde der under Rigsdagsbehandlingen af de i de forskellige Samlinger fremsatte Lovforslag til Revision af Sygekasseloven af 1892 vist sig forskellige Uoverensstemmelser.

I det af Folketinget den 25. April 1913 vedtagne, ikke gennemførte Lovforslag, var Bestemmelsen i § 6 affattet saaledes, at der i selve Lovbestemmelsen var fastsat bestemte Indtægtsgrænser henholdsvis for København, Købstæder og Landdistrikter, der skulde være gældende for alle; uanset om de tilhører Arbejderklassen eller ikke.

I det af Indenrigsminister Rode i November 1913 fremsatte Forslag, der i det væsentlige var udarbejdet paa Grundlag af det af Folketinget i den forudgaaende Rigsdagssamling vedtagne Forslag, var § 6 affattet saaledes, at der ikke i Bestemmelsen var angivet bestemte Indtægtsgrænser, men at Indenrigsministeren hvert 5. Aar skulde udstede nærmere Vejledning med Hensyn til Indtægts- og Formueforhold; i Bemærkningerne til Lovforslaget var henvist til, at der under Forhandlingerne i den forudgaaende Rigsdagssamling havde vist sig god Udsigt til at opnaa Enighed om denne Affattelse. Af den af Folketingsudvalget over sidstnævnte Lovforslag afgivne Betænkning fremgaaer, jfr. Rigsdagstidende 1913—14, Tillæg B., Sp. 1549 flg., at et Mindretal (Venstre) principielt var uenige i, at Arbejderklassen i Henseende til Adgang til Optagelse i Sygekasserne ikke skulde være undergivet de samme Indtægtsgrænser som alle andre.

Under Forhandlingerne udtalte Indenrigsministeren, Rigsdagstidende 1913—14, Folketingets Forhandlinger Sp. 4346, om dette Spørgsmaal:

„Dernæst hævder jeg som min Opfattelse — og den har været hævdet i Sygekasseinspektoratet siden 1900, og i Modsætning til, hvad det ærede Medlem fra Thisted (Kierkegaard) sagde, vil jeg paastaa, at det ogsaa har været hævdet i Arbejderkommissionen — at Lønarbejdernes Kaars Usikkerhed er af en saadan Art, at man i Almindelighed kan betragte dem som ubemidlede. Det er det, Sygekasseinspektøren har sagt. Det er den faktiske Erkendelse af et Forhold, som er til Stede her i Verden, at den, der maa tjene sit Brød som Arbejder hos en Arbejdsgiver, er underkastet dette Arbejdes Tilfældigheder, Arbejdsløshedens Trusel og saa fremdeles, og derfor meget sjældent kan blive bemidlet; men bliver han det, af en eller anden Grund — det er nævnt, at han kan have Virksomhed ved Siden af, eller at han, som paaapeget i Ministeriets Skrivelse, ved heldige Omstændigheder kan arbejde sig saa højt op over Arbejderklassens normale Indtægt, at han virkelig sidder inde med en saadan for Arbejderklassen unormal Indtægt — saa er han bemidlet, og saa falder han udenfor Loven“.

Ved Forslagets 3die Behandling i Folketinget blev § 6 i den i Forslaget affattede Form (dog med en Ændring, der ikke vedrører det her foreliggende Spørgsmaal) enstemmigt vedtaget.

Den saaledes affattede § 6 blev uændret optaget i det i Landstinget den 6. Oktober 1914 fremsatte nye Forslag, men undergik under Rigsdagsbehandlingen den Ændring, at Sygekassenævnet skulde afgive Indstilling om Affattelsen af Bekendtgørelsen til Vejledning om Indtægt og Formueforhold — og at Ministeren skulde forhandle med et Rigsdagsudvalg om Bekendtgørelsens Affattelse.

Sygekassenævnets Indstilling om Affattelsen af den Bekendtgørelse, der i Henhold til den nye Bestemmelse i Loven af 10. Maj 1915 skulde udstedes, var affattet i Overensstemmelse med den hidtil fulgte Praksis: at Arbejdere i Almindelighed betragtedes som ubemidlede i Sygekasselovens Forstand — og at de under Hensyntagen til Arbejderklassens normale Størsteindtægt fastsatte særlige Indtægtsgrænser kun skulde bringes i Anvendelse paa Personer udenfor Arbejderklassen.

Ved Behandlingen af Nævnets Indstilling delte Rigsdagsudvalget sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet (Højres og Venstres Repræsentanter i Udvalget) udtalte i en særlig Betænkning, at det ikke kunde billige den foreslaaede Fremgangsmaade, hvorefter Ubemidlethedsgrænsen skulde bestemmes forskelligt for Lønarbejdere og andre Smaaakaarsfolk, og stillede Forslag om, at de paa Grundlag af Arbejderklassens normale Størsteindtægt beregnede Indtægtsgrænser skulde gælde baade for Arbejderklassen og for de andre